

WUORIKAUTISET

Häpeilemättä

Oikolukemattomin!

Pääkirjoitus

Rakkaat ihmiset. Ennen kuin luette pidem-
mälle, minun on pakko varoittaa, että
seuraava teksti on syntynyt taittotyön ohessa,
ja sen kirjoittaminen alkoi tarkalleen klo
4.14. Ymmärrätte varmaan, että minun paljon
kärsineet aivosoluni eivät enää tähänkään aikaan
ole koskaan parhaimmillaan, mutta yritän nyt
kuitenkin.

Tänä vuonna vuorimieskillassa jo 57. raati
yrittää parhaillaan tehdä jäsenilleen eräänlaista
vuorimiesten vuoden päätöstä eli vuosijuhlaa.
Tämän suuren juhlapäivän lähestyminen tuo
varmasti kaikille killan toiminnassa mukana
olleille ja mukana oleville varmasti mukanaan
monenlaista ajateltavaa. Voinee varmaan jo
tässä vaiheessa sanoa, että kabineteissa ollaan jo
kovasti hahmoteltu, minkälainen toimijakenttä
killalle ensi vuodeksi saadaan. Olkoonkin tuleva
hallitus koostumukseltaan minkälainen tahansa,
olen varma (tai ainakin toivon), että se saa koko
killan jäsenistön tuen taakseen. En tietysti halua
olla mikään tunteellinen hölmö asian suhteen,
mutta etenkin edessä olevien muutoksien tullessa
ajankohtaiseksi, Vuorimieskilta kaipaa kaikkein
eniten koko jäsenistönsä tukea selvittääkseen
kunnialla eteenpäin.

Se mitä tulevaisuus tuo tullessaan on tietysti
epävarmaa, mutta jospa vähäksi aikaa mietitään
jotain muuta. Totuttuun tapaan olen lehden sivuille
koonnut toimituskunnan ja freelancereiden
hengentuotteita, joiden avulla olen toivonut
ihmisten unohtavan koulunkäynnin tuomat
rasitukset ja ehkä jopa hieman naureskelemaan
itselleen. Itse olen ainakin unohtanut tehokkaasti
koulunkäynnin, vaikka taittoprosessissa kuluu
vain yksi yö. Mutta onhan sitä kierrettävä ja
nähtävä jotta voisi kertoa.

Se tosiasia, että killalla on kohta uudet toimijat
saa varmasti ainakin osan nykyisistä toimijoista
tuntemaan pienoista haikeutta. Ei tosin kaikkia
vanhoja samanaikaisesti. Puheenjohtajalla ja
rahastonhoitajalla riemu on vasta alkamaisillaan,
kuten myös tilintarkastajilla. Ei muuta kun voimia
teille. Mutta me muut saamme vuodenvaihteessa
miettiä enemmän tai vähemmän muita asioita.

Kuten edellä olevasta vuodatuksesta päätellä
saattaa, lehti ilmestyy nyt viimeisen kerran
vuonna 2004. Seuraavassa lehdessä ei ainoastaan
esitellä uutta raatia, vaan myös uusi ja toivottavasti
energinen toimituskunta. Koostumus selviää
sitten vaalikokouksessa, jota ennen toivon
hartaasti tämän lehden ilmestyvän.

Mutta eipä tässä enempää. Lukekaa ihmeessä
mitä Oltermanni Holapalla on kerrottavana.
Nämä kaksi juttua ovat tässä lehdessä taatusti
ainoat vakavat. Pidetään lippu korkealla ja
otetaan ilo irti tulevista vuosijuhlista.

Jussi Alantie

Sisälllys

1. **Kansi** ei siitä voi mitään erityistä mainita
2. **Pääkirjoitus** keskellä yötä kirjoitettua tuubaa
3. **Sisälmykset yms.** no siis tämä sivu
4. **Oltermannin palsta** Lauri rauhoittelee tilannetta
5. **Rapujuhlat 2004** nekin järjestettiin taas
6. **Vuoden Rapu 2004** sekin valittiin taas, tällä kertaa myös haastattelu
7. **SuomiSitsit** nää on siis jo legenda
8. **Tulevaa** toivottavasti tästäkin tulee legenda
9. **Wannabe-Kosmetologi Laitisen vinkit** Simo avaa sulonsa saloja
10. **ISW Madrid 2004** viime numerossa punaiseksi hehkutettu reportaasi
12. **Varjo-puheenjohtajan palsta** oikea puhis ei osaa kirjoittaa
13. **Kirje EMC opiskelijalta** muistaako joku vielä?
14. **Taidetta** Lauri päästettiin kahleistaan
15. **Killan tapahtumia Eemelin silmin nähtynä** näitä on taas toivottu

Päätoimittaja:

Jussi Alantie

Toimitus:

Katri Karjalainen, Minna Alantie, Lotta Rintala, Jussi Lyytinen

Avustajat:

Eemeli, Lauri Pesonen, Bo Priester, Marko Järvenpää, Janica Solehmainen, Elina Kekki, Johanna Kesälä, Simo Laitinen, Wicher Renier

Valokuvat:

Jussi Haiko, Bo Priester

Osoite:

Vuorimieskilta ry./Wuorikautiset

PL 6200

02015 Espoo

Painopaikka:

Otamedia, Espoo

Hehän ovat kuin kaksi marjaa!

Busse, uuden sukupolven mellastaja

Pepe, old school mellastaja

Oltermannin Palsta

Mietteitä Koeporauksen lähestyessä

Vuorimieskillan syksy on alkanut jonkinverran sekavissa tunnelmissa. Osaston tulevaisuus oli pitkin kesää epäselvä, erilaisia neuvotteluja ja ”taktiikkapalavereja” oli tiuhaan tahtiin. Rehtori Pursula käynnisti loppukevällä rakennemuutosselvityksiä, joissa eräinä kohteina oli kalliopuolen siirto ja myöskin materiaalitekniikan ”rakennemuutos”, jossa sitten lähdettiin etsimään mahdollista (avo)liittoa fyysikoiden kanssa. Puhemiehinä olivat osastojen johtajat. Fyysikoista asialle lämpenivät parhaiten materiaali- ja energiatekniikan professorit, sensijaan kylmäfyysikoiden mielestä materiaalitiede = He -kaasu mahdollisimman lähellä absoluuttista nollapistettä.

Syksyllä ilmojen viiletessä osastomme kanta liittymiseen muuttui varauksellisemmaksi ja peli vihellettiin poikki materiaalitekniikan osalta. Kalliotekniikan kohtalon uskottiin pitkään olevan osa kokonaisratkaisua, mutta loppujen lopuksi ei näin ollutkaan, vaan kalliotekniikka päätettiin korkeakoulun hallituksen nuijankopautuksella liittää Rakennus- ja yhdyskuntaosastoon vuoden 2005 alusta. Näin toteutuu se, mikä oli lähellä tapahtua jo 1990-luvun alussa rehtori Hyypän aikana. Silloin päätös peruuntui kuitenkin aivan viime metreillä, kalliopuolen silloisten johtomiesten pelästyttyä rakennusalan akuuttia lamaa. Mitä kalliopuolen siirtyminen sitten merkitsee Vuorimieskillalle? Fyysisesti mitään laboratorioden siirtoa ei tapahdu. Vaikka tulevat ”geotieteiden” opiskelijat tulevat sisään raksan tutkinto-ohjelmaan, he varmasti tulevat tuntemaan ”Vuoren” vähintäänkin toiseksi kotipaikakseen ja heillä on mahdollisuus liittyä Vuorimieskiltaan. Tätä mahdollisuutta varmasti moni tuleeekin käyttämään. Onhan kaksoiskansalaisuuskin mahdollista Euroopassa, miksei siis kaksoiskiltalaisuus vuorimiehille!

Osastomme opetuksen ydin tulee siis olemaan ensi vuoden alusta Materiaalitekniikan tutkinto-ohjelma (tai materiaalitiede ja -tekniikka). On esitetty epäilyjä, että olemme liian pieni osasto, emmekä tule selviytymään pitemmän päälle. Selviytyminen on pääasiassa meistä itsestä kiinni ja siitä että osaamme hoitaa asiamme kunnolla. Korkeatasoinen tutkimus, joka tuottaa tohtoreja ja tuo taloon rahaa on priorisoitava tehtävistä ensimmäiseksi, sen rinnalla tasavertaisena tehtävänä on opetus. Meillä on ylivoimaisesti maan paras ja laaja-alaisin osaaminen materiaalitekniikassa; meidän pitää vain saada selkeät yksinkertaiset opetuksen rakenteet. Näitä ollaan parhaillaan työstämässä ja loppusuora häämöttää.

Vuorimieskilta perustettiin syksyllä 1947. Jo kymmenen vuotta aikaisemmin oli Kemian osastolle perustettu Vuoriteollisuuden opintosuunta. Sota-aikana opiskelut jäivät sivuosaan, mutta rauhan palattua vuoritekniikan opiskelijat perustivat Kemistikillan alaisuuteen kerhon ”Vuorimiehet”. Sen ydinjoukko koostui alkuvuosina kaivostekniikan opiskelijoista, mutta he hyväksyivät joukkoonsa myös metallurgian opiskelijat. Kuluneina vuosikymmeninä on metallurgia laajentunut materiaalitekniikaksi ja kaivostekniikka suuntautunut kalliotekniikkaan. Uusiutuvan Vuorimieskillan ydin tulee koostumaan materiaalitekniikan opiskelijoista, mutta kalliotekniikan opiskelijat ovat yhtä tervetulleita Vuorimieskiltaan kuin aikoinaan olivat metallurgit 40-luvun Vuorimiehiin. Koeporausperinne jatkuu.

Lauri Holappa, Oltermanni

Rapujuhlat 2004!

Rapujuhlista krapulajuhliin

Jälleen oli saksikansan aika kokoontua Rantasaunalle viettämään syyskauden perinteisiä rapujuhlia. Pikkuhiljaa tunnelma alkoi kohota kun kansa ahtautui etuovelle. Juhlien alkupamausta jouduttiin odottamaan kuitenkin niin kauan, että Raksan fuksitkin alkoivat tehdä itsemurhaa laahustaen sokkoina jonossa mereen Rantsun laiturilta.

Vihdoinkin väki kutsuttiin sisään ja pöydät täyttyivät hetkessä. Salissa tunnelma oli käsinkosketeltavan tiivis. Ensimmäiset laulut olivat luikahtaneet ilmoille jo ulkona ja ilmiselvästi vierailijoitten päähän oli noussut jokin muukin kuin pelkkä juhlahumu. Illan menu oli perinteinen: alkupaloiksi tarjolla oli tietenkin erittäin kuivaa kotimaista valkoviiniä eli kossua, paahtoleipää, alkusalaattia ja pääruokana tietenkin lisää helmeilevää viinaa. Myös tavallista valkoviiniä ja olutta/siideriä kannettiin pöytiin ja tarjoilu tuntui pelaavan hyvin. Kossupullot tyhjenivät ennätystahdissa ja lukkari Iina pomppi kiitettävään tahtiin ylös tuolistaan laulattaen jo hyvässä maistissa olevaa väkeä. Laulajia tuntui riittävän ja tunnelma alkoi olla kuin kapakassa konsanaan.

Lopulta päästiin käsiksi odotettuun jälkiruokaan: rapuihin, jotka olivat mielestäni tavallista isompia ja erittäin maukkaita. Tarjottimet suorastaan pursuilivat noita 'vedenpohjan pikkukurkoja', joita riitti syötäväksi niin paljon kuin vain jaksoi. Pelkokerroinmaista viihdykettä tarjosi mm. puhis-Juha, joka nautti tequila-tyyliin perinteisen drinkin 'spiritus rectumus crabulus' eli ensin snapsilasillisen ravun peräsuolia, joka huuhdeltiin alas kossunapsilla. (Toim.huom. Don't try this at home!). Illan aikana kuultiin monia hienoja lauluesityksiä, joista mainittakoon Ville Leppäsen koskettava balladi 'katso luontoa ja huomaa' joka kirvoitti kyöneleet kovimpienkin karjujen silmäkulmiin.

Pikkuhiljaa vatsat ja päät alkoivat täyttyä ja väki alkoi nousta pöydistä, päästäen fuksit siivoamaan paikkoja. Korvia huumaava meteli kasvoi kasvamistaan ja ilman täytti naisten heleä nauru ja miesten känninen örinä – juhlatunnelma oli siis mitä mainioin. DJ pyöräytti musiikin soimaan ja sekunnissa tanssilattia oli täynnä ilmiömäisiä tanssitaitureita.

Loppuillasta en muista yhtään mitään. Liekö kossu tehnyt tehtävänsä? Aamulla kuitenkin heräsin kotoa omasta sängystäni viettäen krapulajuhlaa.

Jussi Lyytinen

Vuoden Rapu 2004

Kuten killassa on perinteeksi muodostunut, niin tänäkin vuonna tarkoin valittu toimikunta valitsi Rapujuhlijoiden joukosta sen joka suorituksellaan pääsi lähimmäksi Vuoden Ravun omaista käytöstä. Täytyy toimikunnan puheenjohtajan ominaisuudessa mainita, että tehtävä ei ollut helppo (eikä palkitseva), ja että hyviä ehdokkaita oli listoilla loppumetreille asti. Kuitenkin toimikuntamme päätyi nyt saavutettuun lopputulokseen ennen kaikkea tämän neidin ylettömän positiivisen asenteen johdosta. Kuten kaikki muukin mitä teemme saa osakseen arvostelua, niin tulee tämäkin valintamme sitä saamaan, mutta jokaisella on omat mielipiteensä ja hyvä niin. Meille niitä ei tarvitse kertoa.

Tässä kuitenkin Iinan haastattelu seuraavalta aamulta:

Onneksi olkoon, teidät on valittu Vuoden Ravuksi, miltäs nyt tuntuu?

[kiljuntaa] Minä kiljun onnesta

Oliko voitto koko ajan tähtäimessä?

Mulla on ollu siis kahden vuoden ohjelma päällä tittelin voittamiseksi ja nyt täppäs

Mitenkä valmistauduit koitokseen?

Aamulla oli rehtorin tiedotustilaisuus ja siellähän sitten viinillä lähdettiin pohjustaan illalla ollutta koitosta

Montako rapua söit ja millaisia olivat?

Kaksi söin ja samanlaisia olivat

Entä montako snapsia joit?

Tästä asiasta ei ole kyllä minkäänlaista hajua

Aiotko kenties tulla puolustamaan titteliä ensi vuonna?

Totta kai, ehdottomasti

Mikä oli parasta eilisessä?

Eilisessähän niitä hyviä juttuja riittää, mutta paras oli kuitenkin treffit, jotka meillä oli pöydän alla 4:n snapsin jälkeen (siis Annan ja Eevan kanssa)

Mikäs sitten on pahinta tässä päivässä?

No se, että hukkasin eilen laulukirjani ja chilini

Kerrotko lopuksi vielä mitä vaaditaan siihen että pystyy tukevassa humalassa seisomaan tuolilla kaatumatta?

Sehän siis vaatii ilmiömäistä tasapainon hallintaa, ehkä paras keino harjoitella on seisokella humalassa yhdellä jalalla

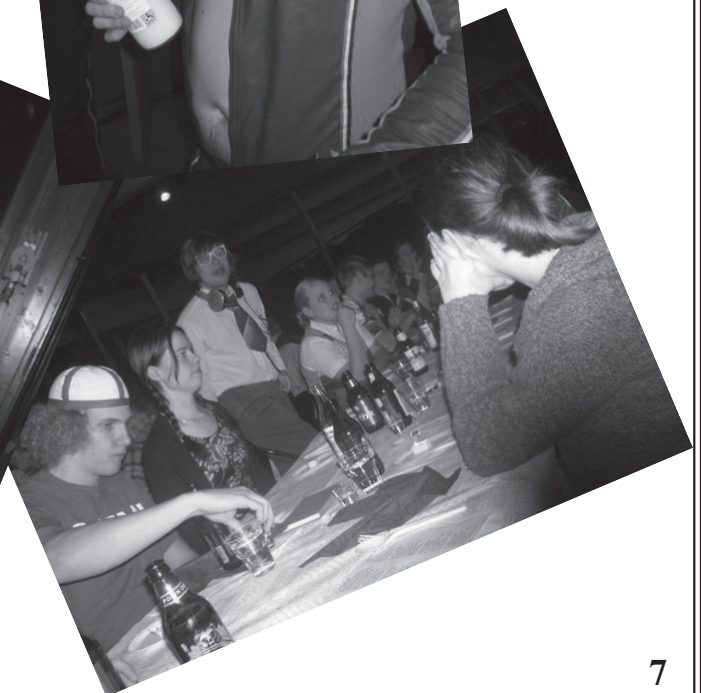

Suomisitsit

Fuksit muistelevat

Jo perinteeksi muodostuneet, suuren suosion saavuttaneet Suomisitsit järjestettiin 19.10. Smökissä. Vuori- ja Puumiehet olivat pukeutuneet asiaankuuluvalla, Suomi-teeman mukaisella tavalla. Joukosta tapasi mm. hiihtoasuja ja tuulipukuja sekä tietysti, ah niin tyylikkäitä Suomi-paitoja ja -verkkareita. Itse olimme pukeutuneet koodin mukaisesti ja lisäksi käyttäneet hieman mielikuvitusta paitojemme koristelussa.

Kaikkien saavuttua paikalle, mukaan lukien Maunoahokset, Uunoturhapurot ja hiihtäjäsankarit, saatiin tunnelma nopeasti kohotettua Smökin kurkihirsien tasolle. Vuoren ja Puun lukkarit pitivät huolen siitä, ettei meteli laantunut eikä viini/a lakannut virtaamasta. Kun pakolliset ruuat oli saatu nautittua, voitiin täysin rinnoin keskittyä alkoholin syösemiseen alas kurkkutorvea. Illan ohjelmasta sen verran, että jotkut siellä taisivat tanssia, olisivatko olleet Vuorinaisia. Mieleen jäi kuitenkin vain salskean, silminnähdessä hyvinvarustellun hiihtäjäsankarin syöksyminen lavalle naisten sekaan. Silmänruokaa kerrakseen!

Suomisitsit jatkuu...

Ohjelmanumeron päätyttyä muistimme yhä minkä takia sitseille oli ylipäättäen tultu ja laulun ”muistis juo” opetusta mukaillen se jopa onnistui hyvin. Kun sitten hieman oli ihanien Dj:den luomien sulosävelien tahtiin tanssailtu, saatoimme suunnata jatkoille, joista varmaankin juorutoimittaja osaa brieffata paremmin.

Ensi vuonna sitten uudestaan ja parempien muistikuvien saatelemana

Johanna:

Tää on tällaista tosi tyhmää sanahelinää enkä jaksa enää miettiä. Mä en edes tiedä mistä asioista pitäisi mainita, kun mun mielestä siellä vaan laulettiin ja juotiin ja juotiin. Ja missäs ne jatkot taas olikaan??

Janican, Elinan ja Johannan koottujen muistikuvien perusteelta puhtaaksi kirjoitti Jussi Alantie

Oletko tyytyväinen Wuorikautisten kirjalliseen tasoon? Onko sisälläsi rakentavan kritiikin antaja? Toimituskuntamme etsii joukkoonsa kykenevää palautteen antajaa, ettei ihan kaikki kuona päätyisi lehtemme sivuille. Nyt on juuri Sinun mahdollisuutesi! Sinun tarvitsee vain kirjoittaa päätoimittajalle ansionsa mukaan, ja palauttaa se retale maan pinnalle.

Yhteystiedot: Päätoimittaja Jussi Alantie, Jämeräntaival 7 C 311, 02150 Espoo ja kuoreen teksti ”eikö sulla oo silmiä päässä”. Voit myös ottaa yhteyttä sähköpostitse: Etunimi.Sukunimi@hut.fi ja otsikoksi edellä mainittu lause. Eikun yhdessä kohti tasokkaampaa kiltalehteä!

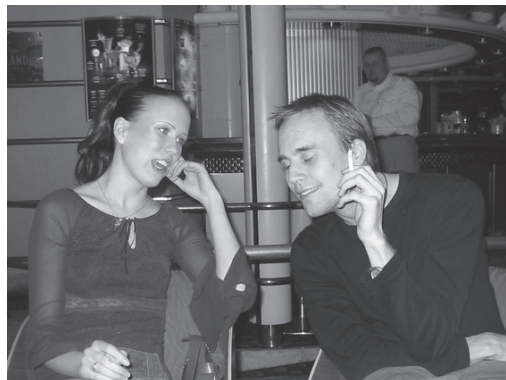
Killassa tapahtuu

Vuorimieskilta ry:n 57 vuosijuhla

Vuosijuhlijat kokoontuvat tänä vuonna mesoamaan ravintola Kalastajatorpalle. Onko torppari itse kerinyt vuorimieslauman rynnistyksen alta pois. Onko päätoimittaja tänä vuonna onnistunut bussien tilaamisessa. Saako joku rantsussa poikkeuksellisesti omat lakerikenkensä jalkaan. Nähtäväksi jää.

Pikkujoulut

Viikon päästä vuosijuhlista jännitetään paljonko vuoden 2004 isäntä pystyy juomaan olutta. Tälläkertamukana ei ole mukana viittä konefukusia, joten kovista panoksista pelataan tätä uhkapeliä. Samalla katsastetaan uuden ien siivouskyvyt

Muistaako joku tämän naistennaurattajan nimen. Tässä muinaisessa kuvassa hivenen Aki-sirkosalomainen kaveri on nykyään Afrikassa asti tunnettu tavoistaan. Ehkä vähän muuallakin. Tämä suosittu tunnista kiltalainen-sarja saanee jatkoa tulevaisuudessa.

Wannabe-Kosmetologi Laitisen kauneusvinkit

Menikö yö pitkäksi? Joitko liikaa? Valtavat silmäpussit ja edessä tärkeä tapaaminen? Ei hätää, tässä ratkaisu:

(1) Pidä jatkuvasti kahta ruokalusikkaa pakastimessa. Jos tarvitset niitä kuitenkin ruoan nauttimiseen, siinä tapauksessa siirrä ne pakastimeen vasta ennen illan bileitä. Tosi bilehiiri omistaa siis vähintään kaksi ruokalusikkaa, merkillä ei niinkään väliä. (Hackmanilla kuitenkin paras muotoilu tähän tarkoitukseen.)

(2) Pidä hauska ilta. Juo, laula, sauno, juo lisää, huuda, kiroa, polta tupakkaa, juo lisää, rellestä ympäriinsä, bailaa, tanssi, bileistä... Tärkeintä on pitää hauskaa koko yön yli. Varo laskuhumalaa.

(3) Herätessäsi aamulla tee itsellesi tärkeimmät näkemäsi temput darra-aamuna. Itse suosittelen "Simon 10 tärkeintä vinkkiä darra-aamuun" -julkaisua. Nainen, meikkaa vasta tämän tempun jälkeen (kts. kohta (5))!

(4) Kaiva lusikat ulos pakastimesta ja aseta ne välittömästi kupera puoli edellä silmäpusseillesi. Kääntele ja liikuttele niitä silmän muotojen mukaisesti. Tunnet kuinka jääkylmät lusikat supistivat ihosuoniasi kokoon ja samalla silmäpussisi häviävät silmissä. Jos et näe kuitenkaan tulosta, on vika luultavasti vielä kännisissä silmissäsi tai vaihtehtoisesti tietenkin peilissä.

Wannabe-Kosmetologi Laitinen on Vuorimieskillan raadin hoviwannabekosmetologi ja vastaa eritoten raadin miespuolisten jäsenten kankkusaamun kaunistautumisesta. On hyvä saada Wannabe-Kosmetologi Laitinen vihdoinkin suuren yleisön tietoisuuteen

(5) Meikkiohjeet darra-aamuun: keyvt meikkivoide pohjalle, hävitä valokynällä tummentumat, vältä liian tummia sävyjä sekä liian rasvaisia tuotteita. Haluat näyttää raikkaalta, vaikket sitä kuitenkaan ole. Vältä liian raskasta meikkiä silmiin. Liian tumma silmien rajaus verenpunaisille valkuaisille tekee sinusta vain pirun näköisen.

(6) Ja voilá, olet valmiina uuden päivän haasteisiin.

(en takaa mitään, mutta lupaan kaiken)

-Simo Laitinen-

El Viva' Espan'a

Osaako ne juoda? –Ei
Osaako ne puhua? –Ei
Osaako ne oikeestaan yhtään mitään? –No ei ainakaan organisoida. Mitä tahansa pitikin tehdä, niin järjestelyt alkoivat aina Espanjalaisen vartin myöhässä.

Pikainen tutustuminen paikalliseen opinahjoon alkoi koulun esittelyllä joka oli pikemminkin museo. Tässä vaiheessa emme vielä ottaneet vaatteita pois. Saatuamme Cervezan kouraan aloitimme pitkän taipaleen kohti etelää ja Välimerta.

Vaikka halppisolut olikin pahaa ja lämmintä, niin silti tuloksena oli 1,5 litraa kusta pullossa piripintaan pulloitetuna, sillä kuski oli niin mulkku ettei suostunut pitämään kusitaukoja. Lieneekö syönyt sitruunaa jota seinähullu Norjalainen tiristi silmään aina kun syötiin paellaa.

Suomalainen mentaliteetti oli nopeasti täynnä Ole' Ole-ränkytystä joten saimmekin välissä kuunnella suomalaista tulkintaa herkstä englanninkielisestä balladista (Fuck her gently).

Porukka näytti siltä mistä tulikin. Joukkoon mahtui Kroatialainen mafiooso, genitaalipakkomielleen omaava Virolainen, (So macht den Titten frei!) saksalaisia, alastomia teekkareita, (juo kaljaa työrukkasesta) Norjalainen ja Unkarilaisia kielimiehiä (Was?). Hollantilaiset naiset olivat suurisuisia ja irstaita, mutta romanttiseen kylpyynkin piti mennä haalarit päällä.

Saavuttuamme hostelliin oli maisemat vaihtuneet kukkulaisiksi ja tiet mutkaisiksi ja ruokaan alkoi ilmestyä eksoottisia lisukkeita. Hostelli jossa vietimme illat oli varsin yleellinen eikä naisia näyttänyt häirinneen naisten vessasta löytyneet sammakot, torakat ja teekkarit.

Ainut läheltä piti-tilanne sattui kun pidempi suomalainen otti ja sammui piiloon respan tiskin taakse josta tunnin etsitöntejen jälkeen tutkapari löysi toisensa ja rimpuileva suomalainen kannettiin lepäämään.

Syötävää saatiin tarpeeksemme ja aamupalastakin saatiin tarpeeksemme. Lihaa haluttiin (vain Norski todistettavasti sai), miekkakalaa tarjottiin (karvasia senioritoja). Jokailtaisen Paellamme seasta poimimme mm. aasia, jäniksen maksaa, etanoita, simpukoita, rapuja, kalmareita, kilpikonnaa, ja muuta meren elävää. Viiniäkin saimme, joka oli niin pahaa, että soodalla piti sekottaa juomakelpoiseksi.

Excuihin kuului mm. marmorilouhos, sementtitehdas, viinitila, armeijan pilottihankkenaa ollut polttokennolaitos ja olutpanimo joka jäikin ainoaksi KYLMÄN kaljan lähteeksi.

Ohjelmaan kuului myös ranta-elämä. Nähtyään Välimeren kirmasi kaksi tupsulakkista viuhahtajaa mereen nauttimaan suolaveteen sekoitettua kaljaa.

Pigeon oli kumma kyllä tuntematon käsite ja nopat löyty vasta matkan puolivälissä.

Naiset eivät osallistuneet pigeoniin eikä mihinkään muuhunkaan. Liekö lämmin kuiva ilmasto kuivattanut kaikki limakalvot....

Kylttinhakumatalla löytyikin maailman tyhmin eläin; Aasi. No sitähan piti päästä kokeilee. Kledjut vittuun ja ratsaille kuului käsky. Vaan liekö ratsastaja kilpaillut tyhmyydessä menemällä aitaukseen ja lähestymällä aasia takaapäin. Potkimaanhan se rupes. Kuin ihmeen kaupalla saatiin krapulainen mies ehjänä aitauksesta ja takaisin Suomeen!

Marko&Bo

Varjo-puheenjohtajan vuoro

Hyvät tähdenlennot ja muu pohjasakka. Näin alkutalvesta Vuorimieskillankin edustajat heräävät vähitellen kohmelostaan ja saavat aivan uutta potkua touhuihinsa. Joku asioista tietämätön voisi luulla että syy tähän piilee orastavassa tenttikaudessa mutta onneksi Veijo Vuorimies tietää paremmin. Kyseessä on nimittäin joulun odotus. Tässäkin on hieman tarkentamisen varaa, koska ainoastaan idiootti voisi luulla että meitä reppanoita kiinnostaa niinkin maalliset arvot kuin lahjat ja ruokapöytä.. noh..ruokapöytä vielä menettelee mutta mitä on ruokapöytä ilman ruokajuomia ? Siinäpä vasta kysymys ja tähän visaiseen pulmaan löytyy kuin löytyykin Veijon sanaisesta arkusta pikainen vastaus.

Poislukien turhaakin turhempi jouluaatto ja perhejuhla, niin mistä muualta voi jokainen itseään kunnioittava vuorimies löytää itsensä hyvin varustetun ruokapöydän lähistöltä?

No tietenkin pikkujouluista.

Kun joku dorka on mennyt keksimään että

jouluaattona ei saa olla kännissä, niin siitä johtuen pikkujouluissa ei saa olla selvinpäin. Itseasiassa jokaista pikkujouluihin osallistuvaa suositellaan vetämään semmoiset humalatilat että juhlapyhät sopii viettää kotona häpeämässä sitä mitä tuli tehtyä. Vielä parempi on tietenkin että jos ei muista edes olleensa kyseenomaisissa juhlissa. Hyviä morkkiksia irtoaa aiheuttamastaan tappelusta, naisten kypälöimisestä ja näyttävästä oksentamisesta sisätiloihin. Näin ollen oikea pikkujoulu-veteraani varustautuu tulevaan koitokseen laastareilla, kondomeilla ja vaihtovaatteilla. Rahaa on turha ottaa mukaan koska sitä ei kuitenkaan enää löydy aamulla taskusta..

Jokaiseen kolumniin sisältyy pieni viisaus joten ei sivuuteta sitä sitten nytkään. Tämä viisaus on suunnattu suoraan Vuorimieskillan ensimmäisen vuoden opiskelijoille meiltä vanhoilta konkareilta:

Jokainen pikkujoulu on kenraaliharjoitus sitä oikeata elämää varten.

An EMC student's letter to all of You

Dear reader,

As you read this, the people of the EMC, about whom this story goes, have already left Finland and therefore only good memories remain! Or maybe not, regarding to which girl you speak. We have been only a couple of weeks in Finland, but I don't think that the Finnish people will ever forget us. Stories about drinking hectolitres of beer and koskenkorva aren't restricted to the department of Rock Mechanics, but also widely spread through Finland self. Many of the innocent people of Finland and Sweden were severely shocked by the sight of a bus with the father of Mika Hakkinen behind the wheel and a bunch of drinking and singing mining students in the seats behind him. Driving almost to fast to see, but the screams of the students for ever printed in their minds: "drive faster, drive faster, we're running out of beer!!!"

But anyhow, back to our weeks at the department of Rock Mechanics and especially to the social or drinking events. Because who of the readers is interested in stories about how interesting Pääkkä Serkä's comparison was about some mine methods and the Americans in Iraq, or the always so delightful lectures of one

of the bad guys of the Texas Chainsaw Massacre? I think nobody is, except for some people studying Material Science, but they will never understand... We really did like our staying here in Finland. The parties organized her as the crayfish party will be always remembered by us, some of the English still having some sleep ness nights, thinking about the foxy (fuksi?) ladies. Others will remember evenings like that only by stories told to them by other people, because of the koskenkorva and by rather sleeping on the doorstep than in a real bed. We also will remember Finland itself of course, a lot of trees and if it isn't a lot of trees, than it is a lake or a puddle, but it is a beautiful country, tough.

Thanks for everybody who put effort in us to let us enjoy the hospitality of the Finnish people, maybe we'll meet again on an ISW or somewhere else!

Glück Auf!!!

On behalf of EMC2004 'better one beer in your hand, than a river to make it out of it'

Wicher Renier

UNTO KUHMU

11.11.2004 RANTSU

BLONDS MADE IN HEAVEN

WHINING COMBINATIONS; UNTOKUHMU HELPS THE CUSTOMER TO SUCK IT OFF:

Unmatched value for customers from an unparalled painless baby production line –

Superior erection expertise guarantees failure-free operation in copulation - and fresh babies for the world –

Sperm-free shirtless strip for premium boner collectors - and for rewankable energy –

Slick Ejaculated feel for the best of champagnes –

MASUUNIT
BLAST FURNACES
Constructional features

Parameter	Value	Unit
Capacity	100	t/h
Height	15	m
Weight	1000	t
Operating data		
Operating temperature	1500	°C
Operating pressure	10	bar
Operating speed	10	rpm

Rapu juhlien saldo

Miltä maistuu?

Reservin B-tykittäjä, vappuna ylennetty fuksilegioonan sadanpäämies, näytti muille mallia, kuinka neitsyt muotovalio kaadetaan. Perän tunnustelun ja kaulailun jälkeen tajunnan huumaava pohjalaisyksilö joutui kiimaisen käskyttäjän kieleilyn uhriksi. Sivullisten giniset silmät joutuivat todistamaan tätä väkisinottoa ja tuloksena olikin surullinen näky tyhjistä kossupullosta, josta oli imetty viimeisetkin ilonesteet. Kippis!

Uusi seurapeli

Varanuijan kämppis keksi ravunpuukottajaisissa uuden hautajaisiakin hauskemman seuraleikin. Rouva kenraali prototyypasi uutta "yökastelu"-peliä Päänuijaan (siis kuhaan) kaatamalla Herra Rasvaevän kiduksille spriiderituopin. Normaalisti poiketen kuparikylkinen merieväkäs ymmärsi heti leikin luonteen ja vastasi aloitteeseen kumoamalla humallutteensa kenraalin kunniallisten rintakoristeiden päälle. Kenraali paljasti promillensa tai heikon kasvomuistinsa kaatamalla erehdysPÄISSÄÄN toisen kierroksen syyntakeettoman materialistisen opetusneuvoksen (Kepin Antsu) niskaan. Kuka voitti? Kuten yleensä, Suomen valtion alkoholijuomamonopoli ja SOL-pesulapalvelut.

Suomalaisten parittelusitseiltä huorittua hermaa

Nykänen lavalla

Nykänen joutui viiden julkisuuden keilaan haluavan kyltymättömän tanssitytön kypälöinnin uhriksi. Omien sanojensa mukaan Pinkki Pantteri ei astunut ansaan mutta silminnäkijähavaintojen mukaan myöhemmin illalla Herra Nykänen yritti astua tanhuneitien pääkoreografia, Irstasta sihteerä. Huonon astumismenestyksen salaisuudeksi paljastui kolme tyhjää kossupulloa.

Suihkussa kostea meininki

Nykäsen halpa kopio, Bussi Brii, toimi suihkun korvikkeena Ok-saunan suihkutiloissa nuolemalla Puu-tyttöjen maitorauhasia puhtaaksi humppahiestä. Syynä moiseen avustustoimintaan lienee herran epäonnistunut äitisuhde tai äkillinen suolan tarve. Perättömien huhupuheiden mukaan Rainer Kyntöäes yllätti Vuoren karpaasin myöhemmin illalla srzzz..... alast... puun nais... hajareis...riiittzzzz... pahoittelemme huonoa yhteyttä. Juorun voi kuunnella soittamalla numeroon 0700-555-123123-PIKAPANO 20 e/min + kaljakoppa.

Totuttuun tapaanhan kuvat eivät vastaa jutuissa mainittuja henkilöitä!

Kyltymättömät tanssityöt

Jo on taas aikoihin eletty. Vuori-neitokaiset E. N. Puhtoinen ja Mäen Anna joutuivat tyytymään toisiinsa kun Ok-saunan tarjonnasta ei löytynyt muuta kovaa kuin Löylykauhan varsi. Tapahtuman absurdia luonnetta lisää toimintaa sivusta seurannut Bussi Brii, joka ei heilauttanut eväänsä suuntaan tai toiseen kyltymättömien neitokaisten anelevista katseista huolimatta.

Molppis onkin HOMO!!! homohomo hoomoo...

Kuten viereinen erittäin epäselvä kuva osoittaa, Molppis onkin vastaantulija eli b-rapun asukki eli hiilivaunun hoitaja eli kaninkoloon koputtaja eli homo-sensuelli. Suomen jääkiekkomaajoukkueen tähtipelaajan ja Vuoren kiltajyrän avioituessa yhdennimisyys tulee olemaan ongelma. Molppiksen seksuaalisen suuntautumisen esilletulo nostattaa kysymysaallon Norjan matkasta ja Puun Tolppiksen suhteesta Molppikseen.

Apinaorkesteri

STT:n (Sienilandian TenutapiT) mukaan Vuorimieskillan yleinen kokous on päättänyt tarjota Korkeasaaren paviaaneille raativirkoja, koska nykyinen paskin raati-04 sekä tulevat paskimmat raadit eivät osaa enää remuta, ryypätä ja pitää hauskaa. Korkeasaaren paviaanikuningas neuvottelee vuorimieskillasta kootun vanhapierulelegaation kanssa työsuhde-eduista ja killan banaani-viljelmien perustamisesta. Kiltalaiset ovat suunnitelleet lipunmyyntiä tulevan apina-raadin kokouksiin ja puhuvaa papukaisaa vessaan. Istuvan raadin julkiselukoista Chewbacca (kynäilijä) ja Ravuri (Rainer) ovat perinjuurin pettyneitä suosionsa hiipumiseen ja hakevat töihin puolalaiseen friikkisirkukseen.

Nämä valheet tarjosi oma Eemelinne

Lesonen ajoi kännissä!!

Juuri uuden (elektro)luxus-asunnon hankkinut äärikrynderi Mauri Lesonen poistui Suomisitsien jatkoilta Mercedes-merkkisellä taksilla umpikännissä. Herran mukana piti olla neiti, joka ei halua paljastaa nimeään, siis kansalaisuuttaan. Aamulla Lesonen huomasi unohtaneensa naisensa juhliin ja luottokorttinsa otto-automaattiin. Taksia kuljettanut renki perää rahojaan oikeusteitse.

Ja sitten politiikkaa...

